

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרַשְׁתַּת תַּזְרִיעַ עֵרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ ד' נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשִׁי

היום לומדים עוד על הצרעת.

ישנם סוגים של צרעת שיכולים להיות רק במקום בו צומח שער בגלל שהכהן צריך לראות שם שער לכן כדי לדעת שזו צרעת (או שער זהוב אם זה על הראש) לכן אם אדם קרם הצרעת אצלו צריכה להראות אחרת, אדמדם לבן, לא לבן חלק כמו צרעת רגילה.

מה על האדם לעשות אם הבהן אומר שהוא נטמא בצרעת?

מצורע (אדם שיש לו צרעת) צריך לקרוע את בגדיו, לגדל את שעריו ולא לספר אותו כמו אבל ל"ע). עליו לומר לכלם שהוא טמא כדי שאף אחד לא יתקרב אליו ויטמא ממנו.

צרעת הבגד: אם אדם רואה פתם אדום כהה או פתם ירוק כהה על בגדיו עליו להראות אותם לכהן. הכהן אומר לו לשים את הבגד בהסגר למשך שבוע, ואז מסתכל עליו שוב. אם הפתם גדל, זו צרעת ויש לשרף את הבגד. אם הוא לא גדל מכבסים את הבגד וממתינים שבוע לפני שהכהן בודק אותו שוב.

תְּהִלִּים / יוֹם ד' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ג- כ"ח

בתהלים של היום, ישנם שני פסוקים (פרק כ"ה, פסוקים ח' וט') המדברים על כך שה' מראה לנו את הדרך הנכונה לחיות. המלים האחרונות של הפסוקים הן "וילמד עַנּוּיִם דְּרִכּוֹ".

הרמב"ם אומר שמדבר כאן על שני דברים שה' נתן לעם ישראל שיעזרו להם לעשות תשובה ולהתנהג בדרך הנכונה.

1. ה' שולח נביאים (ורביים) כדי ללמד אותנו את דרכי ה' וכיצד לעשות תשובה

2. ה' גורם לאדם שירצה לעשות את הדבר הנכון כשהוא לומד עליו.

שני דברים אלו יחד, מסייעים בעדנו לקיים את רצון ה'.

תניא / לקויטי אמרים פרק ל"ט (ד' ניסן שנה מעוברת)

לפעמים אדם מקיים מצוה מסבה לא נכונה- למשל ללמד הרבה תורה כדי שאנשים אחרים יחשבו שהוא חכם. אם אדם מקיים מצוה באופן כזה, המצוה הזו נמצאת בגלות. אבל ברגע שהוא עושה תשובה, המצוה יכולה להתרומם ולעלות לה'.

זו הסבה שהחכמים אומרים שטוב ללמד תורה ולקיים מצוות אפילו אם לא עושים אותם ממשי מהסבות הנכונות (שלא לשמה), בגלל שהתורה מבטיחה שכל יהודי יעשה תשובה והמצוה יכולה לעלות לה'. כל זה באם האדם מקיים את המצוה מסבה לא נכונה. אבל אם מישהו מקיים מצוה ללא סבה, ללא כוונה, ברגע שהוא מקיים את אותה המצוה מסבה טובה עם כוונה לשם שמים, המצוה שקיים קודם גם היא מתרוממת לה'. אם מתפללים ללא כוונה, בפעם הבאה שמתפללים עם כוונה, כל התפלות שלנו עולות לה'. אין צורך לעשות תשובה מיוחדת, אפשר רק ללמד ולהתפלל עם הכוונה הנכונה בפעם הבאה.

היום יום / ד' ניסן

ב"היום יום" יש לקחים לכל סוג של יהודי. לפני כמה ימים למדנו דברים שחשובים לרב לדעת, יש הוראות לנשים, לבחורי ישיבות ועכשו נראה הוראות לבעלי עסקים.

בעל עסק יכול לחשב שעבודתו היא להרויח כסף. לכלכל את משפחתו ולתת צדקה אבל זה כמובן לא נכון. יש לו עבודה מיוחדת לעשות הכלולה משני חלקים.

החלק הראשון זה לשמור את הקשר שלו לה' בצורה חזקה. הוא צריך שיהיו לו בעסק ספרי קודש ולהשתמש בזמנו הפנוי כדי ללמד. הוא צריך לדעת קטעים מהתורה בעל פה כדי שיוכל לחזר מילות התורה כשהולך ברחוב.

היום, יש כל כך הרבה אמצעים שמקלים על כך, כמו רכב שאפשר לשמע שעורי תורה בדרך, או באמצעות המחשב או בטלפון.

חלק נוסף בעבודה זו הוא לעזור לחבר יהודי נוסף לה'. באשר הוא מדבר עם יהודים אחרים מסבות עסקיות עליו לנסות למצא דרך לדבר אתם על משהו מהתורה ולעודד אותם ללכת לשעור תורה.

הרבי גם אומר בשיחות שאם בעל עסק פוגש גויים בעבודה, עליו לנצל את ההזדמנות לדבר אתם על תפקידם בעולם הזה על ידי קיום שבע מצוות בני נח. הדבר יעזור להציל יהודים מגזרות לא טובות חס ושלום ויקרב את ביאת המשיח.

אדם יכול לחשב שהוא עוסק עם הגויים רק לטובתו האישית, כדי להרויח כסף, אבל האמת היא שהסבה העקרית היא כדי לעזור להם בקיום המצוות שלהם ולזרז את הבאת הגאולה.

ספר המצוות / מצות עשה ע"ג

היום מתחילים סדרה חדשה של הלכות העוסקות בתשובה. כמה מתאים לימים אלו!

המצוה היומית, **מצות עשה ע"ג** היא שאם אדם עבר עברה חס ושלום עליו להתודות בפני ה' על מה שעשה ולבקש ממנו שיסלח לו.

רמב"ם / הלכות תשובה פרק א', ב', ג'

פרק א' - אדם שעובר עברה, צריך להתנדות בפני ה'. על חלק מהעברות ה' סולח מייד ולעתים סולח על חלקם ביום כפור.

פרק ב' - הרמב"ם מלמד שאדם יודע שעשה תשובה אמתית אם הזדמן לאותו מצב כמו קודם אבל לא עבר את אותה עברה. אנו גם לומדים שאם מישהו מבקש מאתנו סליחה, עלינו לסלוח לו.

פרק ג' - אפשר לראות ברמב"ם היום שאדם שעושה יותר מצוות מעברות נקרא צדיק ואדם שעובר עברות רבות נקרא רשע. אדם שיש לו את אותה כמות מצוות ועברות נקרא בינוני.

בפרק א' בתניא לומדים שכאשר הרמב"ם ומקורות נוספים אומרים שלבינוני יש את אותה כמות מצוות ועברות, הם לא מדברים על בינוני כפי שהוא באמת.

הרמב"ם משתמש במילה בינוני, כשם משאל, בטוי, לא כדי לומר מהי המהות של אותם אנשים. כמו שלעתים אנשים משתמשים במשפט - גבוה עד השמים, כשכוננתם לומר שזה מאוד גבוה.

לכן כשהרמב"ם מדבר על בית דין של מעלה (בשמים) אדם יכול להקרא בינוני רק על מנת לדעת כיצד יש לדון אותו בשמים. אולם "בינוני" אמתית איננו עובר עברות כלל.

דרכי החסידות / פסח

הידעתם שבמובן מסוים, פסח הוא כמו ראש השנה ויום כפור?

ידוע שראש השנה איננו סתם חג, אלא קובע ומשנה לכל השנה כולה. אבל לא כולם יודעים שחג הפסח גם הוא קובע לכל השנה. בזהר נאמר שאם נזהרים מחמץ בפסח, ומקפידים על אכילת מצה, הדבר יכול לחולל שנוי עבודנו במה שיגזר עלינו בראש השנה הבא. בכתבי האריז"ל נאמר שמי שנזהר בחמץ בפסח אפילו במשהו, מבטח לו שלא יחטא כל השנה. פסח הוא הזמן שבו משלימים את אשר החסרנו בראש השנה ויום כפור שחלפו. לכן ישנם דברים שעושים פסח הדומים לדברים שעושים במהלך הימים הנוראים:

לפני יום כפור מבקשים לקח. אומרים שאם ה' גזר עלינו שיש לבקש משהו במהלך השנה, הרי שנצא ידי חובה בכך בלקח.

בחג הפסח אוכלים מרור כדי שאם אנו אמורים לעבור דבר מר במהלך השנה, נצא בזאת ידי חובה. ישנם רק שתי פעמים במהלך השנה בהם אומרים את המלים "לשנה הבאה בירושלים" - במוצאי יום כפור ובסיום ליל הסדר.

מקוים שהפסח הזה יתקן כל דבר שהיהודים החמיצו בראש השנה כדי שה' יגזר עלינו שבשנה זו נהיה בירושלים לחג הפסח.

(ראו שיחת ליל ב' דחג הפסח תשט"ו)